

[Glistrup]

vide. Så skal vi se, om Folketinget uden videre derefter vil kunne sige: Jamen så springer vi op og falder ned på de almindelige retsplejemæssige grundsætninger, som hr. Kofod-Svendsen bekendte sin respekt for.

Hvorfor skal vi gøre det, hvad er det for noget, vi skal respektere, der er besluttet i fortiden? Fortiden er, at den slags ting foregår åbent, uden at man lukker af for det. Nu er der altså en politiker, der er bange for at få sine egne meriter frem i offentligheden, og så forsøger hun på en eller anden måde at sige, at hendes måde at administrere tingene på i Socialministeriet må skam ikke komme frem i offentligheden. Og skal vi i så fald uden videre fra Folketingets side endossere en, hvad jeg vil tillade mig at kalde lyssky aftale og beslutning? Er det det, hr. Kofod-Svendsen mener?

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal kun gentage over for hr. Glistrup, at jeg er tilhænger af åbenhed, men jeg erkender også, at der er ikke flertal for SF's forslag.

Så skriver ministeren på side 6:

»Også forhold af almen interesse, der har fundet sted før lovens ikrafttrædelse, vil kunne undersøges efter reglerne i den foreslåede § 21 a.«

Så siger jeg: O.k., kan vi ikke få åbenhed både om fortid og fremtid, så lad os da i det mindste få det om fremtiden. Det må da være bedre end ingen åbenhed, hvor det er dommeren, der afgør det. Det er mit ræsonnement.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Der er mange eller i hvert fald en del, der har udtrykt betænkeligheder mere af principiel karakter ved, at ministeren i et samråd i Retsudvalget skulle orientere om hensigten om, hvorvidt afgørelsen om åben eller lukket undersøgelse skulle falde ud til det ene eller det andet. Altså principielt mener man ikke, at Retsudvalget skal blandes ind overhovedet.

Vi havde tænkt os – og det tror jeg også var regeringens opfattelse – at det skulle være en form for mindretalsbeskyttelse, at også mindre partier under alle omstændigheder kunne give udtryk for, hvad de mente, men jeg har forstået, at interessen herfor er meget begrænset. Og vi

har bestemt ikke noget imod, at denne forudsætning i betænkningen udgår. Det kan vi så nemt klare ved en tillægsbetænkning.

Formanden:

Hr. Knud Lind en kort bemærkning, og så tror jeg, vi kan slutte de korte bemærkninger om denne sag i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det var da rart at høre, at hr. Ole Espersen var i stand til at gå op på talerstolen en gang til, selv om vi ikke helt har fået et svar.

Jeg har før hørt fra Socialdemokratiets side, at man fandt det meget betænkeligt, hvis man ligesom kunne gøre Retsudvalget ansvarlig for justitsministerens beslutninger ved at drage dem med ind i de handlinger, som den til enhver tid siddende justitsminister vil foretage, og de beslutninger, han vil tage. Og her lægger man direkte op til, at det skal lægges frem, og så kan justitsministeren bagefter sige: Jamen vi havde jo et samråd, og det lå ligesom i luften, dette mafiavenneråd, at det skulle nok være for lukkede døre eller omvendt. Det er jo i realiteten det, der ligger i den bemærkning, der er på side 6, hvor ministeren ligesom får lokket afgørelsen over til Retsudvalget. Ministeransvarligheden bliver derved forflygtiget; det er det, der sker, og det er altså det, Socialdemokratiet er gået ind for i denne lyssky aftale i øvrigt. At man så har fået lidt bondeanger senere, det er jo noget andet.

Justitsministeren (Engell):

Der var, som flere ordførere har været inde på, i det oprindelige lovforslag, der blev fremsat, medtaget en bestemmelse om, at undersøgelsen skal foregå for lukkede døre. For at imødekomme de ønsker og de tilkendegivelser, som kom fra en række af partierne i forbindelse med første behandling af lovforslaget om offentlighed i forbindelse med undersøgelsesretternes virksomhed, har jeg, som det også er fremgået af ændringsforslagene, nu stillet forslag om, at de møder, der afholdes i forbindelse med undersøgelser i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige ordning, skal være offentligt tilgængelige.